

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Culbida Alic Petru,

născut la 24 februarie 1978, originar din s. Geamăna, r-nul Anenii Noi, domiciliat în mun. Chișinău, str. Ismail, nr. 116/10, ap. 8

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 27 iunie 2014 - până la 02 februarie 2015; (instanța de fond);

2. de la 27 februarie 2015 - până la 27 martie 2015; (instanța de apel);

3. de la 09 iunie 2015 - până la 22 iulie 2015; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 februarie 2015, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Culbida Alic a fost condamnat:

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 8 luni închisoare;

- în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 1 an închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate definitiv i-a fost stabilită pedeapsa 1 an și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Culbida Alic

la 13 aprilie 2014, aproximativ la 23¹⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în incinta vulcanizării SRL "Densing" amplasată în mun. Chișinău, str. Ismail, nr. 103, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, printr-un cinism și obraznicie deosebită față de societate, a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele în automobilele parcate pe teritoriu, a deteriorat utilajul de serviciu, sistînd activitatea vulcanizării, după care, fără careva motive l-a mușcat de degetul mijlociu al mîinii stîngi pe cet. Țurcan Viorel, cauzîndu-i dureri fizice.

Tot el, Culbida Alic la 13 aprilie 2014, la ora 23³¹ a manifestat un comportament agresiv față de colaboratorii de poliție Coșman Roman și Oleinic Nicu, care se aflau în exercițiul funcției la menținerea ordinii publice în componența echipajului "902" și care în baza informației primite s-au deplasat pe str. Ismail, nr. 103, unde inculpatul s-a exprimat în adresa acestora cu cuvinte necenzurate și nu s-a conformat cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție, le-a opus rezistență și i-a amenințat cu vătămarea integrității corporale. În continuare, fiindu-i aplicate cătușile, Culbida Alic l-a mușcat de piciorul drept pe polițistul Coșman Roman, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1614 din 14 aprilie 2014, vătămări corporale neînsemnate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care, invocînd blîndețea pedepsei, a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a lui Culbida Alic în baza art. 287 alin. (1) lit. a) Cod penal, la 1 an și 4 luni închisoare, iar în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 1 an și 4 luni închisoare. În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv să-i fie numită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului s-a invocat că, instanța de fond greșit a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nefiind luate în calcul toate circumstanțele cauzei, motivul și rolul acestuia la comiterea infracțiunilor, precum și faptul că Culbida Alic anterior a fost condamnat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută hotărîrea

contestată.

5. Colegiul penal a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Totodată, instanța de apel a conchis că la stabilirea pedepsei inculpatului prima instanță conducându-se de prevederile art. 75 Cod penal, corect a individualizat pedeapsa și just ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, și-a cerut iertare de la părțile vătămate, care nu au careva pretenții față de acesta, are la întreținere 2 copii minori, a aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei contestate în partea numirii pedepsei lui Culbida Alic, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, invocând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de explicațiile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 *“Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”*, de art. 61, 75 Cod penal, precum și de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, unde fiindu-i stabilită o pedeapsă condiționată nu și-a făcut concluziile respective și din nou a comis două infracțiuni cu intenție, mai puțin grave. Consideră că instanța neîntemeiat a aplicat în privința lui Culbida Alic prevederile art. 90 Cod penal, fără a ține cont de motivul și rolul acestuia la comiterea infracțiunilor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă temei de recurs pct. 6), 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția , ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificînd legalitatea hotărîrilor atacate sub aspectele invocate, Colegiul penal reține că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

Totodată, Colegiul reține că acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărârile contestate în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, instanța de recurs consideră, că în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, concluzionînd că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpatului, instanța de fond echitabil a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevînd în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, corect menționînd că scopul pedepsei poate fi atins fără punerea în executare a pedepsei.

Așadar, lui Culbida Alic în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 8 luni și respectiv în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, 1 an, iar în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv i-a fost stabilit 1 an și 6 luni închisoare, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu

intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Excepție de la aceasta regulă, potrivit alin.(4) al art. 90 Cod penal fac doar infracțiunile deosebit de grave, excepțional de grave, cât și în cazul recidivei.

În continuare Colegiul menționează că, sancțiunea art. 287 alin. (1) și 349 alin. (1¹) Cod penal, în baza cărora a fost condamnat Culbida Alic, prevăd pedeapsa închisorii de pînă la 3 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, acestea fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, în speță nefiind prezentă starea de recidivă.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată, urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii, de persoana celui vinovat de toate circumstanțele cauzei.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare

a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Astfel, faptul că inculpatul a comis două infracțiuni mai puțin grave, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, părțile vătămate nu au careva pretenții față de acesta, au permis instanței de judecată, să-i aplice lui Culbida Alic o pedeapsă echitabilă, care corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, hotărîre, pe care Colegiul penal o apreciază ca fiind corectă și legală.

Argumentul invocat de recurent precum că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate deoarece Culbida Alic anterior a mai fost condamnat, iar dînsul nu și-a făcut careva concluzii și din nou a comis două infracțiuni cu intenție, Colegiul penal îl respinge ca neîntemeiat, or potrivit art. 111 alin. (1) lit. c) Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probă, condamnarea cu suspendarea executării pedepsei nu a fost anulată.

Referitor la argumentul menționat de acuzatorul de stat precum că Culbida Alic în cadrul urmăririi penale nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul penal relevă că potrivit prevederilor art. 64 alin. (1) pct. 8) și art. 66 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, recunoașterea sau nerecunoașterea vinovăției este un drept al persoanei bănuite sau învinuite și nu o obligație a acesteia.

Totodată, instanța de recurs relevă că, categoriile pedepselor sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă – amendă, pînă la cea mai aspră – detențiune pe viață.

Revenind la speța supusă judecării instanța de recurs relevă că, normele penale în baza cărora a fost condamnat Culbida Alic (art. 287 alin. (1) și 349 alin. (1¹) Cod penal), **prevăd pedepse alternative – amenda, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare.**

Generalizînd cele menționate mai sus Colegiul penal conchide că instanțele

de fond ținând cont de gravitatea infracțiunii, precum și de persoana inculpatului, corect i-au stabilit acestuia pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an și 6 luni, iar la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu au fost stabilite careva impedimente.

Analizând materialele cauzei în raport cu motivele invocate în prezentul recurs, Colegiul penal nu constată vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate de către procuror, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2015, în cauza penală în privința lui *Culbida Alic Petru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 20 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti